

[Indenrigsministeren]

Og så er der mellemgruppen, hvor der kan være tale om det, men hvor indfødsretsudvalget har sagt, at man, før de pågældende optages i lovforslaget, gerne vil have lejlighed til at vurdere de pågældendes ansøgning.

Sådan er fremgangsmåden, og derfor er det rigtigt, at det godt kan siges, at der på forhånd er taget stilling til dem, der er optaget på listen. De er altså enten helt klart inden for de gældende retningslinjer eller også skønnet at være – hvad skal man sige? – i orden til at blive optaget i lovforslaget. Der er intet hemmeligt over for folketinget i den fremgangsmåde, naturligvis ikke. Jeg vil gentage, at jeg skal gerne orientere om fremgangsmåden, om retningslinjerne, over for repræsentanter for de partier i folketinget, der ikke er repræsenteret i indfødsretsudvalget.

Man kan jo altid diskutere, som nu hr. Knud Lind ville det, om det er hensigtsmæssigt, at man i indenrigsministeriets indfødsretskontor har et indfødsretsudvalget bekendt og af indfødsretsudvalget tiltrådt internt cirkulære, der i mere uddybet form end det officielle cirkulære fortæller noget om, efter hvilke retningslinjer mere specielle tilfælde kan vurderes, eller man skal optage det i det egentlige cirkulære.

Jeg har nævnt begrundelsen, og den er, at da det jo er folketinget, der i hver enkelt sag skal tage stilling til, om man ønsker, at de pågældende skal være danske statsborgere eller ej, og da det er sådan, at indfødsretsudvalget på folketingets vegne, hvis man kan sige det sådan, er dem, der konkret vurderer den enkelte ansøger, så er vi altså i indenrigsministeriet betænkelige ved at lave regler, der meget specificeret fortæller om de mange, mange snese eller i hundredvis af forskellige komplikationer, der kan være, og dermed give indtryk af, at folketinget i realiteten har delegeret sine beføjelser til indfødsretskontoret, og at folketingets behandlinger, herunder specielt indfødsretsudvalgets behandling af de ting, er mere eller mindre en ekspeditionssag. Det er vi betænkelige ved, og hr. Knud Lind ved godt, at det er det, der er begrundelsen.

Jeg vil gerne sige til folketinget, at det er min bestemte overbevisning, at når hr. Knud Lind igen forsøger på den måde, det er sket på i dag, at skabe tvivl om den behandling,

der foregår, så er det med den hensigt at ville provokere – ikke andet.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg vil godt sige til indenrigsministeren, at min taksigelse ene og alene hviler på de bilag, der nu engang findes i indfødsretsudvalget – ikke på noget som helst andet.

Min konklusion må derfor stadig væk være den, at fremskridtspartiets indsigelser på en eller anden måde må have haft deres virkning. Det kan ministeren så bestride.

Ud over det vil jeg godt spørge ministeren: når vi nu ved, at folketinget i hver eneste sag skal tage stilling til, om en udlænding skal have dansk indfødsret, hvordan kan folketinget så gøre det, når vi nu ved, at hr. Wilhjelm og andre, der ikke er repræsenteret i indfødsretsudvalget, ikke er klar over reglerne? Vi ved jo, at reglerne er fortrolige, alligevel skal folketinget altså tage stilling til det, som ministeren og indenrigsministeriet har afgjort. Det er klart, at det er indfødsretsudvalget i sidste ende.

Vi oplever her i dag, at hr. Wilhjelm er i tvivl om reglerne, og det er jo sørgeligt, at et folketingsmedlem er fuldstændig uvidende om de regler, som skal anvendes her, når ministeren samtidig forsvarer, at de bør være fortrolige. Hvordan skal de forskellige kunne tage stilling til det, når de ikke engang er sat ind i reglerne?

Wilhjelm (VS):

Hr. Knud Linds bekymring kan jeg nu godt undvære. Vi skal nok selv bekymre os om, hvornår vi kan tage stilling og ikke tage stilling, og jeg har præciseret, hvad det består i for vores vedkommende.

Jeg vil gerne takke ministeren for tilsagnet om en orientering. Jeg går selvfølgelig ud fra, at det ikke er en orientering om reglerne sådan fuldstændig abstrakt, men at det er en orientering, der gør det muligt for os at se sort på hvidt, at det, hr. Knud Lind fremfører, er en provokation, og at der ikke er ændret ved kriterierne. Det betyder, som jeg sagde før, en orientering om de grænsetilfælde, hvor der er sket afvisning. Det er jo den eneste måde, man vil kunne konstatere dette på, og da ministeren selv sagde, at han hellere end gerne så denne provokation manet i